

- 1) rodzinnych,
- 2) pielęgnacyjnego,
- 3) z tytułu odznaczeń państwowych, kombatanckiego i z tytułu tajnego nauczania,
- 4) dla sierot zupełnych.

§ 3. Dodatki z tytułu odznaczeń państwowych, kombatancki i z tytułu tajnego nauczania oblicza się od podstawy wymiaru nie niższej niż kwoty określone w § 1.

§ 4. Emerytury i renty ustalone w kwotach niższych niż określone w § 1 podwyższa się do tych kwot.

§ 5. Podwyżki emerytur i rent wynikającej z rozporządzenia dokonuje się z urzędu, a jeżeli prawo do tych świadczeń było zawieszona — na wniosek osoby zainteresowanej.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1983 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

45

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 7 lutego 1983 r.

w sprawie wysokości kwot emerytur i rent wolnych od potrąceń i egzekucji.

Na podstawie art. 110 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267) zarządza się, co następuje:

§ 1. Emerytury i renty są wolne od potrąceń i egzekucji w części odpowiadającej:

- 1) 25% kwoty najniższej emerytury lub renty — zależnie od rodzaju pobieranego przez rencistę świadczenia — przy potrącaniu lub egzekwowaniu kosztów utrzymania w domach pomocy społecznej,
- 2) 50% kwoty najniższej emerytury lub renty — przy potrącaniu lub egzekwowaniu kosztów wyżywienia w zakładach szkolenia inwalidów oraz w zakładach lecznictwa stacjonarnego,
- 3) 80% kwoty najniższej emerytury lub renty — przy potrącaniu lub egzekwowaniu:
  - a) sum ustalonych tytułem wykonawczym na zaspokojenie świadczeń alimentacyjnych, w tym również należności funduszu alimentacyjnego,
  - b) świadczeń wypłacanych w kwocie zaliczkowej,

- c) zasiłków wypłacanych z tytułu pomocy społecznej, jeżeli przy wypłacie zastrzeżono ich potrącanie,
- d) kwot nienależnie pobranych emerytur i rent oraz innych świadczeń z ubezpieczenia społecznego oraz funduszu alimentacyjnego,

4) 100% kwoty najniższej emerytury lub renty — przy egzekwowaniu lub potrącaniu na mocy tytułów wykonawczych należności innych niż określone w pkt 1—3.

§ 2. Przy ustalaniu kwot wolnych od potrąceń i egzekucji uwzględnia się emeryturę lub rentę wraz ze wszystkimi wzrostami i dodatkami, z wyłączeniem jednak dodatków rodzinnych, dodatku dla sierot zupełnych i dodatku pielęgnacyjnego.

§ 3. W razie zbiegu uprawnień do dwóch lub więcej świadczeń pieniężnych kwotę wolną od egzekucji i potrąceń ustala się od jednego, wyższego świadczenia.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1983 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

46

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO I USŁUG

z dnia 14 lutego 1983 r.

w sprawie zasad sprzedaży towarów w jednostkach handlu detalicznego oraz placówkach gastronomicznych.

Na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 25 września 1981 r. o zwalczaniu spekulacji (Dz. U. z 1982 r. Nr 36, poz. 243) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się zasady sprzedaży towarów w jednostkach handlu detalicznego oraz placówkach gastronomicznych.

2. Przez jednostkę handlu detalicznego rozumie się: sklep, dom towarowy, dom handlowy, supersam, punkt sprzedaży drobnodetalicznej (kiosk, stragan, punkt sprzedaży obwoźnej, obnośnej, placówkę), składy i składnice dokonujące sprzedaży detalicznej towarów.

3. Przez placówkę gastronomiczną rozumie się zakłady i punkty gastronomiczne sieci otwartej i zamkniętej, jak: restauracje, gospody (zajazdy), jadłodajnie, bary, bistra, kawiarnie, herbaciarnie, cukiernie, pijalnie, miodosytnie, piwiarnie, winiarnie, smażalnie, lodziarnie, stolówki i bufety pracownicze oraz inne placówki żywienia otwartego i zamkniętego.

§ 2. 1. W jednostce handlu detalicznego towary sprzedaje się w ilościach detalicznych.

2. Przez ilość detaliczną rozumie się:

- 1) w odniesieniu do towarów sprzedawanych na karty zaopatrzenia — ilość towaru stanowiącą normę jednomiesięczną, a jeżeli norma ustalona jest na okres dłuższy — ilość określoną tą normą dla rodziny prowadzącej wspólne gospodarstwo domowe,
- 2) w odniesieniu do towarów innych niż wymienione w

pkt 1 — ilość towaru wystarczającą na zaspokojenie bieżących potrzeb czteroosobowej rodziny.

3. Sprzedaż przekraczająca ilość określoną w § 2 ust. 2 jest niedozwolona.

4. Terenowy organ administracji państwowej, dyrektor przedsiębiorstwa (zarząd spółdzielni) oraz kierownik jednostki handlu detalicznego może w zależności od wielkości dostaw i liczby nabywców zmniejszyć ilość towaru sprzedawanego jednorazowo jednemu nabywcy.

5. W placówkach gastronomicznych wielkość sprzedaży jednostkowej artykułów deficytowych ustala dyrektor przedsiębiorstwa (zarząd spółdzielni).

§ 3. 1. Sprzedaż towarów prowadzona jest w dniach i godzinach pracy jednostki handlu detalicznego i placówki gastronomicznej.

2. Sprzedawca nie może odmówić sprzedaży towaru znajdującego się w jednostce handlu detalicznego (placówce gastronomicznej) w granicach ilości określonych w § 2, z wyjątkiem towarów:

- 1) przeznaczonych do sprzedaży w innej porze dnia lub innych dniach tygodnia — na podstawie decyzji terenowego organu administracji państwowej lub dyrektora przedsiębiorstwa (zarządu spółdzielni),
- 2) pozostawionych na imprezy organizowane przez placówki gastronomiczne,
- 3) przeznaczonych do sprzedaży odbiorcom zbiorowym, jak: żłobki, przedszkola, internaty, domy dziecka, szkoły, domy opieki społecznej — na podstawie de-